

ADVIES Nr. 1.789

Zitting van dinsdag 20 december 2011

Tijdelijke werkloosheid voor bedienden – Financiering door het sluitingsfonds – ontwerp van koninklijk besluit

x x x

2.524-2

ADVIES Nr. 1.789

Onderwerp: Tijdelijke werkloosheid voor bedienden - Financiering door het sluitingsfonds - ontwerp van koninklijk besluit

Bij brief van 9 november 2011 heeft mevrouw J. Milquet, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht over genoemd onderwerp. De minister vraagt, gezien de dringendheid, om het advies op korte termijn te kunnen ontvangen.

Op 20 december 2011 heeft de Nationale Arbeidsraad navolgend eenparig advies aangenomen.

x

x

x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Bij brief van 9 november 2011 heeft mevrouw J. Milquet, minister van Werk, de Nationale Arbeidsraad om advies verzocht over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 2007¹.

Het ontwerp van koninklijk besluit heeft de bedoeling het deel vast te leggen dat het Sluitingsfonds vanaf 1 januari 2012 ten laste neemt van de werkloosheidsuitkeringen die door de RVA betaald worden aan de arbeiders in een stelsel van tijdelijke werkloosheid en aan de bedienden in een stelsel van economische werkloosheid.

A. Tijdelijke werkloosheid arbeiders - economische werkloosheid bedienden

De bestaande regeling

Het Sluitingsfonds neemt op basis van het artikel 53 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen een deel ten laste van een aantal uitkeringen die door de RVA worden uitbetaald.

Eenzijds, betreft het de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen die aan de arbeiders worden uitbetaald wier arbeidsovereenkomst in haar uitvoering is geschorst wegens een technische stoornis, slecht weer of gebrek aan werk wegens economische redenen.

Deze schorsingsgronden zijn opgenomen in de artikelen 49, 50 en 51 van de Arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978.

¹ Koninklijk besluit van 23 maart 2007 tot uitvoering van de artikelen 2, 3°, b, 28, § 2, en 53 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen.

Anderzijds, betreft het de crisisuitkeringen die aan de bedienden worden uitbetaald die overgaan tot de volledige schorsing van hun arbeidsovereenkomst of tot een regeling van gedeeltelijke arbeid (de zogenaamde economische werkloosheid voor bedienden).

Wegens de zorgwekkende economische context, voerde de wet van 19 juni 2009² een aantal anticrisismaatregelen in, waaronder een tijdelijk en collectief stelsel van volledig of gedeeltelijke schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst voor bedienden (Hoofdstuk 3 van Titel 2 van de wet).

Deze maatregel was oorspronkelijk voorzien tot 31 december 2009, maar werd verschillende malen verlengd tot 31 december 2011.

De regeling vanaf 1 januari 2012

De wet van 12 april 2011³ bepaalt dat het stelsel van economische werkloosheid voor bedienden, mits een aantal kleine aanpassingen, vanaf 1 januari 2012 wordt opgenomen in de Arbeidsovereenkomstenwet (de nieuwe artn. 77/1 tot 77/7). Hierdoor wordt de tijdelijke crisismaatregel een structurele maatregel die deel uitmaakt van de Arbeidsovereenkomstenwet.

Het nieuw artikel 77/4, § 1, eerste lid van de Arbeidsovereenkomstenwet bepaalt dat bij gebrek aan werk, wegens economische oorzaken, de uitvoering van de arbeidsovereenkomst van een bediende geheel mag worden geschorst of een regeling van gedeeltelijke arbeid met ten minste 2 arbeidsdagen per week kan worden ingevoerd.

Aan de regeling voor de tijdelijke werkloosheid voor de arbeiders, reeds opgenomen in de Arbeidsovereenkomstenwet, wordt niet geraakt.

² Wet van 19 juni 2009 houdende diverse bepalingen over tewerkstelling in tijden van crisis

³ Wet van 12 april 2011 houdende aanpassing van de wet van 1 februari 2011 houdende verlenging van de crisismaatregelen en uitvoering van het interprofessioneel akkoord, en tot uitvoering van het compromis van de regering met betrekking tot het ontwerp van interprofessioneel akkoord

B. De tussenkomst van het Sluitingsfonds

De bestaande regeling

Het artikel 53 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen bepaalt dat het Sluitingsfonds een deel ten laste neemt van, enerzijds, de werkloosheidsuitkeringen die door de RVA betaald worden aan de arbeiders in een stelsel van tijdelijke werkloosheid en van, anderzijds, de crisisuitkering die uitbetaald wordt aan de bedienden in een stelsel van economische werkloosheid.

Om het Sluitingsfonds toe te laten om ook een deel van de crisisuitkeringen uitbetaald aan de bedienden ten laste te nemen werd in het artikel 53 een verwijzing naar de regeling van de wet van 19 juni 2009 opgenomen.

Het artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 bepaalt het bedrag van het deel dat door het Fonds ten laste genomen wordt van voornoemde uitkeringen.

Het gaat om 33 % van de uitkeringen voor de arbeiders en 27 % van de uitkeringen voor de bedienden.

Omtrent dit laatste percentage bracht de Raad op 26 januari 2010 het unaniem advies nr. 1.723 uit.

Bij de verlenging van de regeling van de economische werkloosheid voor bedienden door de wet van 1 februari 2011 (tot 31 december 2011) werd het percentage van een tenlasteneming door het sluitingsfonds van 27 % van de uitkeringen op basis van deze wet in het artikel 53 van de sluitingswet zelf opgenomen.

De regeling vanaf 1 januari 2012

De wet van 12 april 2011 bepaalt dat het artikel 53 van de sluitingswet vanaf 1 januari 2012 zal vervangen worden, om er een verwijzing naar de nieuwe regeling, opgenomen in de Arbeidsovereenkomstenwet, in op te nemen.

Het artikel 53 luidt vanaf 1 januari 2012 als volgt :

“Het Fonds neemt een deel ten laste van de werkloosheidsuitkeringen die door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening worden uitbetaald aan de werknemers wier arbeidsovereenkomst in haar uitvoering is geschorst met toepassing van de artikelen 49, 50, 51 en 77/4 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De Koning bepaalt, na advies van het beheerscomité van het Fonds en van de Nationale Arbeidsraad, het bedrag van het deel dat door het Fonds ten laste genomen wordt.”

Het ontwerp van koninklijk besluit dat voor advies wordt voorgelegd vervangt het artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 om het in overeenstemming te brengen met de nieuwe regeling voor bedienden, opgenomen in de Arbeidsovereenkomstenwet.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft een onderzoek gewijd aan de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit.

Hij merkt op dat het voorgestelde percentage dat vanaf 1 januari 2012 door het Sluitingsfonds ten laste zou genomen worden van de werkloosheidsuitkeringen die door de RVA uitbetaald worden in het kader van enerzijds, de tijdelijke werkloosheid van de arbeiders, en, anderzijds, de economische werkloosheid van de bedienden, hetzelfde blijft.

Hij is van oordeel dat de wijzigingen in het artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 enkel formeel zijn, om de tekst in overeenstemming te brengen met de opname van het stelsel van de economische werkloosheid van de bedienden in de Arbeidsovereenkomstenwet en de terminologie hieraan aan te passen.

Hij heeft kennis genomen van de besprekingen in het Beheerscomité van het sluitingsfonds op 1 december 2011, waaruit blijkt dat in het begrotingsvoorstel voor 2012 van het sluitingsfonds reeds rekening gehouden werd met de uitgaven voor de economische werkloosheid van de bedienden voor 2012.

Hij heeft tevens vastgesteld dat tijdens dezelfde vergadering het Beheerscomité van het sluitingsfonds op unanieme wijze een advies heeft uitgebracht met betrekking tot de werkgeversbijdragen aan het fonds in het kader van het nieuw artikel 58, § 2, eerste lid van de sluitingswet (ter dekking van het bedrag dat het fonds ten laste neemt van de werkloosheidsuitkeringen in het kader van een schorsing van de arbeidsovereenkomst met toepassing van de artikelen 49, 50, 51 en 77/4 van de Arbeidsovereenkomstenwet).

Hij verwijst voor de positie van de Raad ten aanzien van deze werkgeversbijdragen aan het fonds naar het advies nr. 1.788 dat de Raad op dezelfde zitting als onderhavig advies heeft uitgebracht.

In het licht hiervan kan de Raad zijn akkoord betuigen met de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit.
